

Dosarul nr. 3ra-379/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către avocatul Andrei Mațco, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Eximob Grup”,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Eximob Grup” împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea actului administrativ și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 02 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 20 iunie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei municipiului Chișinău privind anularea actului administrativ și încasarea prejudiciului moral (f.d.2-7).

În motivarea pretențiilor sale, a invocat că începând cu anul 2015, Societatea cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” deține în baza hotărârilor judecătorești irevocabile dreptul de arendă asupra lotului de pământ, înregistrat cu nr.cadastral xxxxx, achitând plata arenzii anuale în bugetul public local, fără a avea careva restanțe/datorii.

Prin hotărârea din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru devenită irevocabilă, Primăria mun. Chișinău a fost obligată să elibereze Societății cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” în termenul prevăzut de lege certificatul de urbanism pentru proiectarea stației de alimentare cu carburanți pe lotul de pământ cu suprafața 0,15 ha înregistrat cu nr.cadastral xxxxx.

A menționat reclamantul că, la 02 iulie 2018 de către Primăria mun. Chișinău, la cererea Societății cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” a fost eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 512/18 pentru elaborarea documentației de proiect a amplasării unei stații de alimentare cu produse petroliere multicarburant, din construcții ușor-demontabile, provizoriu pe lotul de pământ cu suprafața de 0,15 ha, înregistrat cu nr.cadastral xxxxx. Până a fi eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare, Societatea cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” a prezentat actele

necesar-obligatorii prevăzute de art. 3 din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163/2010. Ulterior, la 11 martie 2019, în baza documentației de proiect avizată și verificată de către Primăria municipiului Chișinău a fost eliberată autorizația de construire nr. 116-c/19 pentru executarea lucrărilor de amplasare a unei stații de alimentare cu produse petroliere multicarburant, din construcții ușor-demontabile, provizoriu. În baza actului nr. 11 din 15.03.2019 de evaluare a plantațiilor verzi și cercetare fitosanitară a arborilor întocmit de ÎM "Asociația de gospodărire a spațiilor verzi", SRL "Eximob Grup" a transferat suma de 105457,00 lei.

A indicat că, prin dispoziția nr. 230-d din 23 aprilie 2019 viceprimarului mun. Chișinău s-a dispus revocarea autorizației de construire nr. 116-c/19 din 11 martie 2019 eliberată SRL "Eximob Grup" pentru amplasarea unei stații alimentare cu produse petroliere multicarburant din construcții ușor-demontabile, provizoriu din bd. Dacia 50/4, până la stabilirea modului de folosință a terenului și încheierea contractului de arendă în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău.

Reclamantul a menționat că, actul administrativ contestat este emis contrar normelor legale și solicită anularea în totalitate a dispoziției nr. 230-d din 23 aprilie 2019 a viceprimarului mun. Chișinău „Cu privire la revocarea autorizației de construire nr. 116-c/19 din 11 martie 2019.

Prin încheierea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea Societății cu Răspundere Limitată "Eximob Grup" împotriva Primăriei municipiului Chișinău, în partea ce ține de pretenția privind repararea prejudiciului moral (f.d.113- 114).

Prin hotărârea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea și s-a anulat dispoziția nr. 230-d din 23 aprilie 2019 a viceprimarului municipiului Chișinău "Cu privire la revocarea autorizației de construire nr. 116-c/19 din 11 martie 2019", ca fiind ilegală (f.d. 117-120).

În motivarea hotărârii, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a indicat că simpla invocare a existenței demersului Direcției asistență juridică nr. 234 din 09 aprilie 2019 nu justifică acțiunile viceprimarului, mai mult, atât eliberarea certificatului de urbanism la 02 iulie 2018, cât și a autorizației de construire la 11 martie 2019 au fost reglementate expres de cadrul legal în vigoare, și anume, de prevederile Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163/2010.

A mai invocat instanța de fond că, abrogarea autorizației de construire nr. 116-c/19 din 11 septembrie 2019 reprezintă o ingerință în exercițiul drepturilor de posesiune și folosință ale reclamantei care beneficiază de protecția art. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției și urmează a fi conformă cu "regula triplului test", cristalizată în jurisprudența națională și internațională, aceasta, la rândul său, constând în următoarele: a) limitarea este prevăzută de lege. Orice restrângere poate fi impusă doar printr-o lege organică, dispoziția căreia trebuie să fie accesibilă și clară, iar redactarea acesteia să nu permită interpretare extensivă. Restrângerea inserată în cadrul altor categorii de acte juridice se va considera contrară Constituției R. Moldova.

La 15 iunie 2020, Primarul general al municipiului Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar la 29 iulie 2020 a prezentat motivarea apelului.

Prin decizia din 02 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 16 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă

decizie, prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Eximob Grup” împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ .

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind greșite concluziile primei instanțe, fiind rezultatul aplicării și interpretării eronate a normelor de drept material, cât și aprecierea eronată a circumstanțelor de fapt ale cauzei, fapt ce a generat emiterea unei hotărâri neîntemeiate.

În acest sens, instanța de apel a conchis că dreptul de arendă a Societății cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” asupra terenului din municipiul Chișinău, bd. Dacia, xxx a fost obținut în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 octombrie 2014 (f.d.48), însă pînă în prezent recurentul nu a încheiat cu Consiliul municipiului Chișinău un contract de arendă în corespundere cu prevederile art.21 Cod funciar și nici nu a fost stabilit modul de folosință a terenului dat. Respectiv, instanța de apel consideră că viceprimarul municipiului Chișinău în mod întemeiat a dispus revocarea autorizației de construcție nr. 116-c/19 din 11 martie 2019, or, în cadrul judecării cauzei nu au fost stabilite circumstanțe care ar duce la ilegalitatea dispoziției contestate, ci din contra s-a constatat că însăși Societatea cu Răspundere Limitată ”Eximob Grup” nu și –a exercitat corespunzător drepturile sale.

La 08 februarie 2020, avocatul Andrei Mațco, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „ Eximob Grup”, a depus recurs împotriva deciziei din 02 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, reclamantul/recurent a invocat că instanța de apel eronat a interpretat normele de drept material și greșit a ajuns la concluzia că potrivit art. 21 Cod funciar, reclamantul trebuia să încheie cu Consiliul municipal contract de arendă și să stabilească modul de folosință a terenului.

În acest sens recurentul a explicat că Societatea cu Răspundere Limitată „ Eximob Grup” nu urma să încheie cu Consiliul municipiului Chișinău contract de arendă, fiindcă prin actele judecătorești irevocabile i-a fost recunoscut dreptul de arendă asupra lotului de teren.

Recurentul menționează că viceprimarul municipiului Chișinău, exercitînd dreptul său discreționar, a dispus în mod nejustificat și nemotivat revocarea autorizației de construire nr. 116-c din 11 martie 2019 or, simpla invocare a existenței demersului Direcției asistență juridică nr. 234 din 09 aprilie 2019 nu justifică acțiunile viceprimarului. Mai mult, ca atât eliberarea certificatului de urbanism la 02 iulie 2018, cât și a autorizației de construire la 11 martie 2019 au fost reglementate expres de cadrul legal în vigoare, și anume, de prevederile Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163/2010.

Reclamantul/ recurent a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 02 decembrie 2020, însă date privind notificarea dispozitivului deciziei la dosar nu există. Totodată, decizia motivată din 02 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată reprezentantului recurentului, avocatul Andrei Mațco la data de 12 ianuarie 2021, fapt confirmat prin aviz electronic (f.d.170)

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că avocatul Andrei Mațco, în interesele Societății cu răspundere limitată „Eximob Grup”, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 8 februarie 2021, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept. Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus.

Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în

special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul depus de avocatul Andrei Mațco, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Eximob Grup”, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de avocatul Andrei Mațco, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Eximob Grup”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu